

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 1

- 1,1 והמלך יוד זקנו, בא בימים; ויכסוהו, בִּבְגָדִים, ולא יחס, לו.
- 1,2 ויאמרו לו עבדיו, יבקשו לאדני המלך בערה בתולה, ועמדה לפני המלך, ותהי-לו סִבָּת; ושכבה בחיקך, וחס לאדני המלך.
- 1,3 ויבקשו בערה יפה, בכל גבול ישׂראל; וימצאו, את-אבישג השונמית, ויבאו אתה, למלך.
- 1,4 והבערה, יפה עד-מאד; ותהי למלך סִבָּת ותשרתהו, והמלך לא ידעה.
- 1,5 ואדניה בן-חגית מתנשא לאמר, אני אמלך; ויעש לו, רֶכֶב ופָּרָשִׁים, וְחֲמָשִׁים אִישׁ, רָצִים לִפְנָיו.
- 1,6 ולא-עצבו אביו מימיו לאמר, מדוע ככה עשית; וגם-הוא טוב-תאר מאד, ואתו-ילדה אחרי אבשלום.
- 1,7 ויהיו דבכיו-עם יואב בן-צרויה, ועם אביטר הכהן; ויעזרו, אחרי אדניה.
- 1,8 וצדוק הכהן ויבניהו בן-יהוידע ונתן הנביא, ושמעיה ורעי, והגבורים, אשר לידו--לא היו, עם-אדניהו.
- 1,9 ויזבח אדניהו, צאן ויבקר ומריא, עם אבן הזולת, אשר-אצל עין רגל; ויקרא, את-כל-אסוי בני המלך, וילכל-אנשי יהודה, עבדי המלך.
- 1,10 ואת-נתן הנביא ויבניהו ואת-הגבורים, ואת-שלמה אחיו--לא קרא.
- 1,11 ויאמר נתן, אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר, הלא שמעת, כי מלך אדניהו בן-חגית; ואדניהו יוד, לא ידע.
- 1,12 ועתה, לכי איעצך בא עצה: וימלטי, את-נפשך, ואת-נפש בנך, שלמה.
- 1,13 לכי ובאי אל-המלך יוד, ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר, כי-שלמה בנך ימלך אחרי, והוא יושב על-כסאי; ומדוע, מלך אדניהו.
- 1,14 הנה, עודך מדברת שם--עם-המלך; ואני אבוא אחריו, ומלאתי את-דבכיו.
- 1,15 ומבא בת-שבע אל-המלך הסדקה, והמלך זקן מאד; ואבישג, השונמית, משרת, את-המלך.
- 1,16 ותקד בת-שבע, ותשתחו למלך; ויאמר המלך, מה-לך.
- 1,17 ותאמר לו, אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך, כי-שלמה בנך, ימלך אחרי; והוא, יושב על-כסאי.
- 1,18 ועתה, הנה אדניה מלך; ועתה אדני המלך, לא ידעת.
- 1,19 ויזבח שור ומריא וצאן, לרב, {פ} ויקרא לכל-בני המלך, וילאביטר הכהן ויליאב שר הצבא; ולשלמה עבדך, לא קרא.
- 1,20 ואמה אדני המלך, עיני כל-ישׂראל עליך: להגיד להם--מי יושב על-כסא אדני-המלך, אחריו.
- 1,21 והיה, כשכב אדני-המלך עם-אבתיו; והייתי, אני ויבני שלמה--חטאים.
- 1,22 והנה עודנה מדברת, עם-המלך; ונתן הנביא, בא.
- 1,23 ויגידו למלך לאמר, הנה נתן הנביא; ויבא לפני המלך, וישתחו למלך על-אפיו ארצה.
- 1,24 ויאמר, נתן, אדני המלך, אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי; והוא, יושב על-כסאי.
- 1,25 כי-כד היום, ויזבח שור ומריא וצאן לרב, ויקרא לכל-בני המלך וילשרי הצבא וילאביטר הכהן, והגם אכלים ושתיים לפניו; ויאמרו, יחי המלך אדניהו.
- 1,26 ולי אני-עבדך וילצדק הכהן ויבניהו בן-יהוידע, ולשלמה עבדך--לא קרא.
- 1,27 אם, מאת אדני המלך, נהיה, הדבר הזה; ולא הודעת, את-עבדך (עבדך), מי יושב על-כסא אדני-המלך, אחריו. {ס}
- 1,28 ויען המלך יוד ויאמר, קראו-לי לבת-שבע; ומבא לפני המלך, ומעמד לפני המלך.
- 1,29 וישבע המלך, ויאמר: חיה-יהוה, אשר-פָּדָה את-נפשי מכל-צרה.
- 1,30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישׂראל, לאמר, כי-שלמה בנך ימלך אחרי, והוא יושב על-כסאי תחתיו: כי כן אעשה, היום הזה.

- 1,31 ותקד בת-שבע אפים ארץ, ותשתחו למלך; ותאמר--יחי אדני המלך דוד, לעלם. {פ}
- 1,32 ויאמר המלך דוד, קראו-לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא, ולבניהו, בן-יהוידע; ויבאו, לפני המלך.
- 1,33 ויאמר המלך להם, קחו עמכם את-עבדי אדניכם, והרכבתם את-שלמה בני, על-הפרדה אשר-לי; והורדתם אתו, אל-גחון.
- 1,34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא, למלך--על-ישראל; ותקעתם, בשופר, ואמרתם, יחי המלך שלמה.
- 1,35 ועליתם אחריו, ויבא וישב על-כסאי, והוא ימלך, תחתי; ואתו צויתי להיות בגיד, על-ישראל ועל-יהודה.
- 1,36 ויען בניהו בן-יהוידע את-המלך, ויאמר אמן: כן יאמר יהוה, אלהי אדני המלך.
- 1,37 כאשר היה יהוה עם-אדני המלך, כן יהי (יהיה) עם-שלמה; ויגדל, את-כסאו, מכסא, אדני המלך דוד.
- 1,38 וינד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן-יהוידע, והכרתי והפלתי, וירכבו את-שלמה, על-פרדת המלך דוד; וילכו אתו, על-גחון.
- 1,39 ויטח צדוק הכהן את-קרן השמן, מן-האקהל, וימשח, את-שלמה; ויתקעו, בשופר, ויאמרו כל-העם, יחי המלך שלמה.
- 1,40 ויעלו כל-העם, אחריו, והעם מחללים בחללים, ושמחים שמחה גדולה; ותיקע הארץ, בקולם.
- 1,41 וישמע אדניהו, וכל-הקראים אשר אתו, והם, כלו לאכל; וישמע יואב, את-קול השופר, ויאמר, מדוע קול-הקריה הומה.
- 1,42 עודנו מדבר, והנה יונתן בן-אביטר הכהן בא; ויאמר אדניהו בא, כי איש חיל אפה וטוב תבשר.
- 1,43 ויען, יונתן, ויאמר, לאדניהו: אבלי, אדנינו המלך-דוד המליך את-שלמה.
- 1,44 וישלח אתו-המלך את-צדוק הכהן ואת-נתן הנביא, ובניהו בן-יהוידע, והכרתי, והפלתי; וירכבו אתו, על פרדת המלך.
- 1,45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון, ויעלו משם שמחים, למהם; הקריה; הוא הקול, אשר שמעתם.
- 1,46 וגם ישב שלמה, על כסא המלוכה.
- 1,47 וגם באו עבדי המלך, לברך את-אדנינו המלך דוד לאמר, ייטב אלהיך (אלהים) את-שם שלמה משמך, ויגדל את-כסאו מכסאך; וישתחו המלך, על-המשכב.
- 1,48 וגם נכה, אמר המלך: ברוך יהוה אלהי ישראל, אשר נתן היום ישב על-כסאי--ועיני ראות.
- 1,49 ויחרדו, ויקמו, כל-הקראים, אשר לאדניהו; וילכו, איש לדרכו.
- 1,50 ולאדניהו, ירא מפני שלמה; ויקם וילך, ויסזק בקרנות המזבח.
- 1,51 ויגד לשלמה, לאמר, הנה אדניהו, ירא את-המלך שלמה; והנה אחז בקרנות המזבח, לאמר, ישבע-לי כיום המלך שלמה, אם-ימית את-עבדו בחרב.
- 1,52 ויאמר שלמה--אם יהיה לבן-חיל, לא יפל משערתו ארצה; ואם-נעה תמצא-בו, ומת.
- 1,53 וישלח המלך שלמה, ויורדהו מעל המזבח, ויבא, וישתחו למלך שלמה; ויאמר-לו שלמה, לך לבינתך. {פ}